

ויירא

יח,א ויירא אליו יהוה, באלני
ממרא; והוא ישב פתח-האהל,
כחם היום.

ואתגלי ליה יי, במישרי ממרא;
והוא יתיב בתרע משכנא,
כמיחם יומא.

יח,ב וישא עיניו, וירא, והנה
שלשה אנשים, נצבים עליו;
וירא, וירץ לקראתם מפתח
האהל, וישתחו, ארצה.

וזקף עינוהי, וחזא, והא תלתא
גברין, קימין עלוהי; וחזא,
ורהט לקדמותהון מתרע
משכנא, וסגיד, על ארעא.

יח,ג ויאמר: אדני, אם-נא
מצאתי חן בעיניך--אל-נא
תעבר, מעל עבדך.

ואמר: יי, אם כען אשכחית
רחמין קדמך--לא כען תעבר,
מעל עבדך.

יח,ד יקח-נא מעט-מים, ורחצו
רגליכם; והשענו, תחת העץ.

יסבון כען זעיר מיא, ואסחו
רגליכון; ואסתמיכו, תחות
אילנא.

יח,ה ואקחה פת-לחם וסעדו
לבכם, אחר תעברו--כי-על-כן
עברתם, על-עבדכם; ויאמרו, כן
תעשה כאשר דברת.

ואסב פתא דלחמא וסעודו
לבכון, בטר פין תעברון--ארי על
פין עברתון, על עבדכון; ואמרו,
פין תעביד כמא דמלילתא.

יח,ו וימהר אברהם האהלה, אל-
שרה; ויאמר, מהרי שלש סאים
קמח סלת--לושי, ועשי עגות.

ואוחי אברהם למשכנא, לות
שרה; ויאמר, אותא תלת סאון
קמחא סלתא--לושי, ועבידי
גריצן.

יח,ז ואל-הבקר, רץ אברהם;
ויקח בן-בקר רד וטוב, ויתן אל-
הנער, וימהר, לעשות אתו.

ולבית תורי, רהט אברהם;
וניסיב בר תורי רפיך וטב, ויהב
לעולימא, ואוחי, למעבד יתיה.

יח,ח ויקח חמאה וחלב, ובן-
הבקר אשר עשה, ויתן, לפניהם;

וניסיב שמן וחלב, ובר תורי
דעבד, ויהב, קדמיהון; והוא

וְהוּא-עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ,
וַיֹּאכְלוּ.

מִשְׁמִישׁ עֲלוֹיָהוּן תַּחֲוֹת אֵילָנָא,
וַיֹּאכְלוּ.

יח,ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, אֵיךְ שָׂרָה
אֲשֶׁתְּךָ; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה בְּאֶהְלֵךְ.

וַיֹּאמְרוּ לִיה, אָן שָׂרָה אֲתֶתְךָ;
וַיֹּאמֶר, הִיא בְּמִשְׁכְּנָא.

יח,י וַיֹּאמֶר, שׁוּב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת
חֲזִי, וְהִנֵּה-בֵן, לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ;
וְשָׂרָה שְׂמַעַת פֶּתַח הָאֶהְלֵךְ, וְהוּא
אֲחֶרָיו.

וַיֹּאמֶר, מִתֵּב אֶתוּב לְוֹתְךָ כְּעֵדֹן
דְּאֶתוֹן קִימִין, וְהָא בְּרָא, לְשָׂרָה
אֲתֶתְךָ; וְשָׂרָה שְׂמַעַת בְּתִרְעָה
מִשְׁכְּנָא, וְהוּא אֲחֹרֹרְהִי.

יח,יא וַאֲבָרְהָם וְשָׂרָה זְקֻנִים,
בָּאִים בְּיָמִים; חֲדָל לְהִיּוֹת
לְשָׂרָה, אַרְח כְּנָשִׁים.

וַאֲבָרְהָם וְשָׂרָה סִיבוּ, עָאֵלוּ
בְּיוֹמִין; פְּסִק מְלַמְהוּי לְשָׂרָה,
אוֹרַח כְּנָשִׁיא.

יח,יב וַתִּצְחַק שָׂרָה, בְּקִרְבָּהּ
לֵאמֹר: אַחֲרַי בְּלִתִּי הִיְתָה-לִּי
עֲדָנָה, וְאֵדְנִי זְקֹן.

וַחֲיִיכַת שָׂרָה, בְּמַעֲהָא
לְמִימַר: בְּתֵר דְּסִיבִית תְּהִי לִי
עוֹלִימוּ, וְרַבּוֹנִי סִיב.

יח,יג וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-
אַבְרָהָם: לָמָּה זֶה צָחֲקָה שָׂרָה
לֵאמֹר, הֲאֵף אֲמָנָם אֵלֶד--וְאֲנִי
זְקֻנָתִי.

וַיֹּאמֶר יי, לְאַבְרָהָם: לָמָּא דִּנְן
חֲיִיכַת שָׂרָה לְמִימַר, הַבְּקִשְׁטָא
אוֹלִיד--וְאַנָּא סִיבִית.

יח,יד הֲיִפְלֵא מִיְהוָה, דְּבָר; לְמוֹעֵד
אָשׁוּב אֵלֶיךָ, כְּעֵת חֲזִי--וּלְשָׂרָה
בֵּן.

הִיְתַכְּסָא מִן קָדָם יי, פְּתִגְמָא;
לְזָמֵן אֶתוּב לְוֹתְךָ, כְּעֵדֹן דְּאֶתוֹן
קִימִין--וּלְשָׂרָה בֵּר.

יח,טו וַתִּכְחַשׂ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא
צָחֲקִיתִי, כִּי יִרְאָה; וַיֹּאמֶר לֹא, כִּי
צָחֲקִיתִי.

וְכַדִּיבַת שָׂרָה לְמִימַר לֹא חֲיִיכִיתִי,
אַרִּי דְּחִילַת; וַיֹּאמֶר לֹא, בְּרַם
חֲיִיכִיתִי.

יח,טז וַיִּקְמוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים,
וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פְּנֵי סָדָם; וַאֲבָרְהָם--
הִלֵּךְ עִמָּם, לְשִׁלְחָם.

וְקָמוּ מִתַּמָּן גְּבַרְיָא, וַאֲסִתְכִיאוּ
עַל אֲפֵי סָדָם; וַאֲבָרְהָם--אָזִיל
עִמָּהוֹן, לְאֵלוּאִיָּהוּן.

יח, יז ויהוה, אָמַר : הַמְכֹסֶה אֲנִי
מֵאַבְרָהָם, אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה.

ויי, אָמַר : הַמְכֹסֶה אֲנִי
מֵאַבְרָהָם, דָּאֲנִי עֵבִיד.

יח, יח וְאַבְרָהָם--הָיוּ יְהִיָּה לְגוֹי
גָדוֹל, וְעָצוּם ; וְנִבְרָכוּ-בוֹ--כָּל,
גוֹיֵי הָאָרֶץ.

וְאַבְרָהָם--מֵהוּ יְהוּי לְעַם סְגִי,
וְתַקִּיף ; וְיִתְבָּרְכוּ בְדִילִיה--כָּל,
עַמְמֵי אֶרֶץ.

יח, יט כִּי יִדְעֶתְיוּ, לְמַעַן אֲשֶׁר יִצְוָה
אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו,
וְשִׁמְרוּ דְרָף יְהוָה, לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט--לְמַעַן, הִבִּיא יְהוָה עַל-
אַבְרָהָם, אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר, עָלָיו.

אָרִי גְלִי קִדְמִי, בְּדִיל דִּיפְקִיד יִת
בְּנוֹהֵי וְיִת אֲנָשׁ בֵּיתִיה בְּתִרוֹהֵי,
וְיִטְרוּ אֹרְחוֹ דְתַקְנֹן קְדָם יי,
לְמַעַבְד צְדָקָתָא וְדִינָא--בְּדִיל,
דִּיִּיתִי יי עַל אַבְרָהָם, יִת דְּמִלִּיל,
עֲלוֹהֵי.

יח, כ וַיֹּאמֶר יְהוָה, זַעֲקֵת סָדָם
וְעַמָּהָ כִּי-רָבָה ; וַחֲטֵאתֶם--כִּי
כָבְדָהּ, מְאֹד.

וַאֲמַר יי, קְבִילַת סָדוּם וְעַמּוֹרָה
אָרִי סְגִיאת ; וְחוֹבְתֵהוּן--אָרִי
תַּקִּיפַת, לַחֲדָא.

יח, כא אַרְדָּה-נָא וְאַרְאֶה,
הַכְּצַעֲקֶתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ כָלָה ;
וְאִם-לֹא, אֲדַעָה.

אֲתַגְלִי כְּעוֹן וְאֲדוּן, הַכְּקְבִילַתְהוֹן
דְּעֲאֵלַת לְקִדְמִי עֲבָדוּ אֲעֵבִיד
עִמָּהוֹן גְּמִירָא אִם לֹא תִיבִין ;
וְאִם תִּיבִין, לֹא אֲתַפְרַע.

יח, כב וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים, וַיֵּלְכוּ
סָדֻמָּה ; וְאַבְרָהָם--עוֹדְנוּ לְעִמָּד,
לְפָנֵי יְהוָה.

וְאֲתַפְּנִיאוּ מִתַּמּוֹן גְּבַרְיָא, וְאֲזָלוּ
לְסָדוּם ; וְאַבְרָהָם--עַד כְּעוֹן
מִשְׁמִישׁ בְּצִלוֹ, קְדָם יי.

יח, כג וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר : הֲאֵף
תִּסְפָּהּ, צְדִיק עִם-רָשָׁע.

וְקָרִיב אַבְרָהָם, וַאֲמַר : הֲבִרְגַז
תְּשִׁיֲצִי, זְכָאָה עִם תִּיבָא.

יח, כד אוֹלֵי יֵשׁ חַמְשִׁים צְדִיקִים,
בְּתוֹךְ הָעִיר ; הֲאֵף תִּסְפָּה וְלֹא-
תִשָּׂא לְמָקוֹם, לְמַעַן חַמְשִׁים
הַצְדִיקִים אֲשֶׁר בְּקִרְבָּהּ.

מָאִם אֵית חַמְשִׁין זְכָאִין, בְּגוֹ
קִרְתָּא ; הֲבִרְגַז תְּשִׁיֲצִי וְלֹא
תִשְׁבּוֹק לְאַתְרָא, בְּדִיל חַמְשִׁין
זְכָאִין דְּבִגְוֵהּ.

יח, כה חָלְלָה לָךְ מַעֲשֵׂת כַּדְּבַר הַזֶּה,

קִשְׁטָא אֲנוּן דִּינָךְ מִלְּמַעַבְד

לְהַמִּית צְדִיק עִם-רָשָׁע, וְהָיָה
כְּצַדִּיק, כְּרָשָׁע; חָלְלָה לֵד--הַשֵּׁפֶט
כָּל-הָאָרֶץ, לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט.

כְּפִתְגָמָא הַדִּין, לְשִׁיצָאָה זְכָאָה
עִם חַיְבָא, וַיְהִי זְכָאָה, כְּחַיְבָא;
קִשְׁטָא אֲנוּן דִּינָד--הַדִּין כָּל
אֲרַעָא, בְּרַם יַעֲבִיד דִּינָא.

יח,כו וַיֹּאמֶר יְהוָה, אִם-אֶמְצָא
בְּסֹדִם חַמְּשִׁים צְדִיקִים בְּתוֹךְ
הָעִיר--וְנִשְׂאתִי לְכָל-הַמָּקוֹם,
בְּעִבּוֹרָם.

וַאֲמַר יי, אִם אֲשַׁכַּח בְּסֹדוֹם
חַמְּשִׁין זְכָאִין בְּגוֹ קַרְתָּא--
וְאֲשַׁבּוֹק לְכָל אֶתְרָא, בְּדִילְהוֹן.

יח,כז וַיַּעַן אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר : הֲנִה-
נָא הוֹאֵלְתִי לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי,
וְאֲנֹכִי עֹפֵר וְאֹפֵר.

וַאֲתִיב אַבְרָהָם, וַאֲמַר : הָא כָּעוֹן
שְׂרִיתִי לְמַלְלָא קָדָם יי, וְאֲנָא
עֹפֵר וְקִטָּם.

יח,כח אוֹלֵי יַחְסְרוֹן חַמְּשִׁים
הַצְּדִיקִים, חַמְּשָׁה--הַתְּשֻׁחִית
בְּחַמְּשָׁה, אֶת-כָּל-הָעִיר; וַיֹּאמֶר,
לֹא אֲשַׁחִית, אִם-אֶמְצָא שָׁם,
אַרְבָּעִים וְחַמְּשָׁה.

מָאִם יַחְסְרוֹן חַמְּשִׁין זְכָאִין,
חַמְּשָׁא--הַתְּחַבִּיל בְּחַמְּשָׁא, יֵת
כָּל קַרְתָּא; וַאֲמַר, לָא אַחַבִּיל,
אִם אֲשַׁכַּח תַּמּוֹן, אַרְבַּעִין
וְחַמְּשָׁא.

יח,כט וַיִּסֹּף עוֹד לְדַבֵּר אֵלָיו,
וַיֹּאמֶר, אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם,
אַרְבָּעִים; וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה,
בְּעִבּוֹר הָאֲרַבָּעִים.

וְאוֹסִיף עוֹד לְמַלְלָא קְדָמוּהִי,
וַאֲמַר, מָאִם יִשְׁתַּכְּחוּן תַּמּוֹן,
אַרְבַּעִין; וַאֲמַר לָא אַעֲבִיד
גְּמִירָא, בְּדִיל אַרְבַּעִין.

יח,ל וַיֹּאמֶר אֶל-יְחִיר לְאֲדֹנָי,
וְאִדְבַּרְהָ--אוֹלֵי יִמְצְאוּן שָׁם,
שְׁלֹשִׁים; וַיֹּאמֶר לֹא אַעֲשֶׂה, אִם-
אֶמְצָא שָׁם שְׁלֹשִׁים.

וַאֲמַר לָא כָּעוֹן יִתְקוֹף רַגְזָא דִּיִּי,
וְאִמְלִיל--מָאִם יִשְׁתַּכְּחוּן תַּמּוֹן,
תְּלַתִּין; וַאֲמַר לָא אַעֲבִיד גְּמִירָא,
אִם אֲשַׁכַּח תַּמּוֹן תְּלַתִּין.

יח,לא וַיֹּאמֶר, הֲנִה-נָא הוֹאֵלְתִי
לְדַבֵּר אֶל-אֲדֹנָי--אוֹלֵי יִמְצְאוּן
שָׁם, עֶשְׂרִים; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁחִית,
בְּעִבּוֹר הָעֶשְׂרִים.

וַאֲמַר, הָא כָּעוֹן אֲסַגִּיתִי לְמַלְלָא
קָדָם יי--מָאִם יִשְׁתַּכְּחוּן תַּמּוֹן,
עֶסְרִין; וַאֲמַר לָא אַחַבִּיל, בְּדִיל
עֶסְרִין.

יח, לב ויאמר אל-נא יחר לאדני,
ואדברה אד-הפעם--אולי
ימצאון שם, עשרה; ויאמר לא
אשחית, בעבור העשרה.

ואמר לא כען יתקוף רגזא די,
ואמליל ברם זמנא הדא--מאם
ישתכחון תמן, עסרא; ואמר לא
אתביל, בדיל עסרא.

יח, לג וילך יהוה--כאשר כלה,
לדבר אל-אברהם; ואברהם, שב
למקמו.

ואסתלק יקרא די--כד שיצי,
למלא עם אברהם; ואברהם,
תב לאתריה.

יט, א ויבאו שני המלאכים סדמה,
בערב, ולוט, ישב בשער-סדם;
וירא-לוט ויקם לקראתם,
וישתחו אפים ארצה.

ועאלו תרין מלאכיא לסדום,
ברמשא, ולוט, יתיב בתרעא
דסדום; וחזא לוט וקם
לקדמויתהון, וסיגיד על אפוהי על
ארעא.

יט, ב ויאמר הנה נא-אדני, סורו
נא אל-בית עבדכם ולינו ורחצו
רגליכם, והשכמתם, והלכתם
לדרככם; ויאמרו לא, כי ברחוב
נליו.

ואמר בבעי כען רבוני, זורו כען
לבית עבדכון וביתו ואסחו
רגליכון, ותקדמונו, ותהכון
לאורחכון; ויאמרו לא, אלהין
ברחובא נבית.

יט, ג ויפצר-בם מאד--ויסרו אליו,
ויבאו אל-ביתו; ויעש להם
משתה, ומצות אפה ויאכלו.

ואתקיף בהון לחדא--וזרו
לותיה, ועאלו לביתיה; ועבד
להון משתיא, ופטיר אפא להון
ואכלו.

יט, ד טרם, ישכבו, ואנשי העיר
אנשי סדם נסבו על-הבית, מנער
ועד-זקן: כל-העם, מקצה.

עד, לא שכבו, ואנשי קרתא
אנשי סדום אקיפו על ביתא,
מעולימא ועד סבא: כל עמא,
מסופיה.

יט, ה ויקראו אל-לוט ויאמרו לו,
איה האנשים אשר-באו אליך
הלילה; הוציאם אלינו, ונדעה
אתם.

ויקרו ללוט ויאמרו ליה, אן גברי
דאתו לותך בליליא; אפיקנו
לותנא, ונדע יתהון.

יטו וַיֵּצֵא אֱלֹהִים לֹוט, הַפֶּתַח; וְהִדְלֹת, סָגַר אַחֲרָיו.

וַיִּפֶק לְוַתְּהוֹן לֹוט, לְתַרְעָא; וְדָשָׂא, אֶחָד בְּתַרוּהֵי.

יטז וַיֹּאמֶר: אֶל-נָא אַחִי, תַרְעוּ.

וַאֲמַר: בְּבָעוּ כָעֵן אַחִי, לָא תִבְאָשׁוּן.

יטח הִנֵּה-נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת, אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ אִישׁ--אֹצִיָּא-נָא אֶתְהוֹן אֱלִיכָם, וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם; רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל, אֶל-תַּעֲשׂוּ דְבָר, כִּי-עַל-כֵּן בָּאוּ, בְּצִל קִרְתִּי.

הָא כָעֵן לִי תַרְתִּין בָּנִן, דִּלְא יִדְעוּנִין גְּבַר--אֲפִיק כָעֵן יִתְהוֹן לְוַתְּכוֹן, וַעֲבִידוּ לְהוֹן כְּדַתְקִין בְּעֵינֵיכֶן; לְחוּד לְגַבְרִיָּא הָאֵלִין, לָא תַעֲבָדוּן מִדְעַם, אַרִי עַל כֵּין עָאֵלוּ, בְּטַלְל שְׁרִיתִי.

יטט וַיֹּאמְרוּ גֵשׁ-הַלָּאָה, וַיֹּאמְרוּ הָאֶחָד בָּא-לְגוֹר וַיִּשְׁפֹּט שְׁפוֹט--עַתָּה, נָרַע לָךְ מֵהֶם; וַיִּפְצְרוּ בְּאִישׁ בְּלוֹט מְאֹד, וַיִּגְשׁוּ לְשֹׁבֵר הַדְּלֹת.

וַאֲמָרוּ קָרַב לְהַלָּאָה, וַאֲמָרוּ חַד אֶתְא לְאֶתְוַתְּבָא וְהָא דָאִין דִּינָא--כָעֵן, נְבָאִישׁ לָךְ מִדִּילְהוֹן; וַאֲתַקִּיפוּ בְּגַבְרָא בְלוֹט לְחַדָּא, וְקָרִיבוּ לְמַתְבַּר דָּשָׂא.

יט י וַיִּשְׁלַחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת-יָדָם, וַיָּבִיאוּ אֶת-לֹוט אֲלֵיהֶם הַבַּיְתָה; וְאֶת-הַדְּלֹת, סָגְרוּ.

וְאוֹשִׁיטוּ גְבַרִיָּא יֵת יִדִּיהוֹן, וְאֵעִילוּ יֵת לֹוט לְוַתְּהוֹן לְבֵיתָא; וְיֵת דָּשָׂא, אֶחָדוּ.

יטיא וְאֶת-הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-פָּתַח הַבַּיִת, הִכּוּ בְּסַנּוּרִים, מִקָּטָן, וְעַד-גָּדוֹל; וַיִּלְאוּ, לְמִצָּא הַפֶּתַח.

וְיֵת גְבַרִיָּא דְבַתְרַע בֵּיתָא, מְחוּ בְּשַׁבְרִירִיָּא, מִזְעִירָא, וְעַד רַבָּא; וְלֹאִיאוּ, לְאֲשַׁכְּחָא תַרְעָא.

יטיב וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים אֶל-לֹוט, עַד מִי-לָךְ פַּה--חַתָּן וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ, וְכָל אֲשֶׁר-לָךְ בְּעִיר: הוֹצֵא, מִן-הַמָּקוֹם.

וַאֲמָרוּ גְבַרִיָּא לְלוֹט, עוֹד מָא לָךְ הָכָא--חַתָּנָא וּבְנֵיךָ וּבְנֹתֶיךָ, וְכָל דִּלְךָ בְּקִרְתָּא: אֲפִיק, מִן אֶתְרָא.

יטיג כִּי-מִשְׁחַתִּים אֲנַחְנוּ, אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה: כִּי-גָדְלָה צַעֲקַתְּם אֶת-פְּנֵי יְהוָה, וַיִּשְׁלַחַנוּ יְהוָה

אַרִי מְחַבְּלִין אֲנַחְנָא, יֵת אֶתְרָא הָדִין: אַרִי סְגִיאת קְבִילְתְּהוֹן קָדָם יְיָ, וְשַׁלְּחָנָא יְיָ לְחַבְּלוֹתֶיהָ.

לְשַׁחֲתָהּ.

יט, יז וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל-חֲתָנָיו
לְקַחֵי בְנֹתָיו, וַיֹּאמֶר קוֹמוּ צְאוּ
מִן-הַמָּקוֹם הַזֶּה, כִּי-מִשְׁחִית
יְהוָה, אֶת-הָעִיר; וַיְהִי כַמְצַחֵק,
בְּעֵינֵי חֲתָנָיו.

וַיִּנְפֹק לוֹט וּמְלִיל עִם חֲתָנָו הִי
נָסְבִי בְנֹתֶיהָ, וַאֲמַר קוֹמוּ פּוּקוּ
מִן אֶתְרָא הַדִּין, אַרִי מְחַבִּיל יֵי,
יְת קַרְתָּא; וְהוּהוּ כְּמַחֲיִיד, בְּעֵינֵי
חֲתָנָו הִי.

יט, טו וַיִּכְמוּ הַשָּׁחַר עָלָהּ, וַיֹּאֲצוּ
הַמְּלָאכִים בְּלוֹט לֵאמֹר: קוֹם
קַח אֶת-אִשְׁתְּךָ וְאֶת-שְׁתֵּי בְנֹתֶיךָ,
הִנְמַצְאֵת--פֶּן-תִּסָּפֵה, בְּעוֹן הָעִיר.

וַיִּכְמַסֵּק צַפְרָא הָוהּ, וַדְחִיקוּ
מְלָאכְיָא בְּלוֹט לְמִימַר: קוֹם
דְּבַר יְת אִתְתָּךְ וְיְת תַרְתִּין בְּנֹתָךְ,
דְּאִשְׁתְּכַחַא מְהִימָנָן עִמָּךְ--דְּלָמָא
תַלְקִי, בְּחוּבֵי קַרְתָּא.

יט, טז וַיִּתְמַהֲמַה--וַיַּחְזִיקוּ
הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וּבְיַד-אִשְׁתּוֹ וּבְיַד
שְׁתֵּי בְנֹתָיו, בְּחַמְלַת יְהוָה עָלָיו;
וַיֵּצְאֵהוּ וַיִּנְחָהוּ, מִחוּץ לָעִיר.

וַאֲתַעֲכַב--וַאֲתַקִּיפוּ גְבַרְיָא בְּיַדִּיהָ
וּבְיַד אִתְתִּיהָ וּבְיַד תַרְתִּין בְּנֹתֶיהָ,
בְּדַחַס יֵי עָלוּהִי; וַאֲפָקוּהִי
וַאֲשַׁרְיֹהִי, מִבְּרָא לְקַרְתָּא.

יט, יז וַיְהִי כְהוֹצִיאֵם אֹתָם
הַחוּצָה, וַיֹּאמֶר הַמְּלִט עַל-נַפְשְׁךָ--
אֶל-תַּבִּיט אַחֲרֶיךָ, וְאֶל-תַּעֲמַד
בְּכָל-הַכֹּפֵר: הִהָרֶה הַמְּלִט, פֶּן-
תִּסָּפֵה.

וְהוּהוּ כַד אֲפִיק יְתַהוֹן לְבָרָא,
וַאֲמַר חוּס עַל נַפְשְׁךָ--לָא תִסָּתְכִי
לְאַחוּרְךָ, וְלָא תִקוּם בְּכָל
מִישְׁרָא: לְטוּרָא אִשְׁתִּיזַב,
דְּלָמָא תַלְקִי.

יט, יח וַיֹּאמֶר לוֹט, אֲלֵהֶם: אֶל-
נָא, אֲדַנִּי.

וַאֲמַר לוֹט, לְהוֹן: בְּבָעוּ, יֵי.

יט, יט הִנֵּה-נָא מָצָא עֲבָדְךָ חוֹן,
בְּעֵינֶיךָ, וַתִּגְדַּל חִסְדְּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
עִמָּדִי, לְהַחֲיוֹת אֶת-נַפְשִׁי; וְאֲנֹכִי,
לֹא אוּכַל לְהַמְּלִט הִהָרֶה--פֶּן-
תִּדְבַקֵנִי הָרָעָה, וּמָתִי.

הָא כְּעוֹן אִשְׁפַח עֲבָדְךָ רַחֲמִין,
בְּעֵינֶיךָ, וַאֲסַגִּיתָא טִיבוּתְךָ דְּעֲבָדְתָּ
עִמִּי, לְקִימָא יְת נַפְשִׁי; וְאֲנָא,
לִית אֲנָא יְכִיל לְאַשְׁתִּיזַבָּא
לְטוּרָא--דְּלָמָא תַעֲרַעַנְנִי בְּשַׁתָּא,
וְאָמוּת.

יט, כ הנה-נא העיר הזאת קרבה,
לנוס שמה--והוא מצער ;
אמלטה נא שמה, הלא מצער
הוא--ותחי נפשי.

יט, כא ויאמר אליו--הנה נשאתי
פניך, גם לדבר הזה : לבלתי
הפכי את-העיר, אשר דברת.

יט, כב מהר, המלט שמה, כי לא
אוכל לעשות דבר, עד-באדך
שמה ; על-כן קרא שם-העיר,
צוער.

יט, כג השמש, יצא על-הארץ ;
ולוט, בא צערה.

יט, כד ויהוה, המטיר על-סדם
ועל-עמרה--גפרית ואש : מאת
יהוה, מן-השמים.

יט, כה ויהפך את-הערים האל,
ואת כל-הכפר, ואת כל-ישבי
הערים, וצמח האדמה.

יט, כו ותבט אשתו, מאחריו ;
ותהי, נציב מלח.

יט, כז וישכם אברהם,
בבקר : אל-המקום--אשר-עמד
שם, את-פני יהוה.

יט, כח וישקף, על-פני סדם
ועמרה, ועל-כל-פני, ארץ הכפר ;
וירא, והנה עלה קיטר הארץ,

הא כען קרתא הדא קריבא,
למערק לתמן--והיא זעירא ;
אשתיזב כען לתמן, הלא זעירא
היא--ותתקים נפשי.

וואמר ליה--הא נסיבית אפך, אף
לפתגמא הדין : בדיל דלא
למהפכי ית קרתא, דבעיתא
עלה.

אוחי, אשתיזב לתמן, ארי לא
אכול למעבד פתגמא, עד מיתך
לתמן ; על כן קרא שמה
דקריתא, צער.

שמשא, נפק על ארעא ; ולוט,
עאל לצער.

ויי, אמטר על סדום ועל עמורה-
גפריתא ואישתא : מן קדם יי,
מן שמיא.

והפך ית קרניא האליו, וית כל
מישרא, וית כל יתבי קרניא,
וצמחה דארעא.

ואסתכיא את אפתיה, מבתרוהי ;
והות, קמא דמלחא.

ואקדים אברהם,
בצפרא : לאתרא--דשמיש תמן
בצלו, קדם יי.

ואסתכי, על אפי סדום ועמורה,
ועל כל אפי, ארע מישרא ; וחזא,
והא סליק תננא דארעא, כתננא,

כְּקִיטָר, הַכְּבִשׁוֹן.

דְּאִתּוֹנָא.

יט,כט וַיְהִי, בְּשַׁחַת אֱלֹהִים אֶת-
עָרֵי הַכְּפָר, וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת-
אֲבָרְהָם; וַיִּשְׁלַח אֶת-לוֹט, מֵתוֹךְ
הַהַפְּכָה, בְּהַפֵּךְ אֶת-הָעָרִים,
אֲשֶׁר-יָשַׁב בְּהוֹן לוֹט.

וַהֲוֹה, בְּחַבְלוֹת יְיָ יֵת קְרוֹי
מִישָׁרָא, וּדְכִיר יְיָ, יֵת אֲבָרְהָם;
וְשַׁלַּח יֵת לוֹט, מִגּוֹ הַפִּיכְתָּא, כְּד
הַפֵּךְ יֵת קְרוֹיָא, דְּהֹוֹה יֵתִיב בְּהוֹן
לוֹט.

יט,ל וַיַּעַל לוֹט מִצּוּעַר וַיֵּשֶׁב בְּהָר,
וְשַׁתִּי בְּנִתְיוֹ עִמּוֹ, כִּי יָרָא, לְשֹׁבֵת
בְּצוּעַר; וַיֵּשֶׁב, בְּמַעְרָה--הוּא,
וְשַׁתִּי בְּנִתְיוֹ.

וּסְלִיק לוֹט מִצּוּעַר וַיֵּתִיב בְּטוֹרָא,
וְתַרְתִּין בְּנִתְיָה עִמִּיהָ, אַרְי דְּחִיל,
לְמַתְבַּב בְּצַעַר; וַיֵּתִיב, בְּמַעְרַתָּא--
הוּא, וְתַרְתִּין בְּנִתְיָה.

יט,לא וַתֹּאמֶר הַבְּכִיָּרָה אֶל-
הַצְּעִירָה, אָבִינוּ זָקוֹן; וְאִישׁ אֵין
בְּאַרְצָא לְבוֹא עֲלֵינוּ, כְּדָרְדָּר כָּל-
הָאָרֶץ.

וְאַמְרַת רַבְתָּא לְזַעֲיֶרְתָּא, אָבוּנָא
סִיב; וּגְבַר לֵית בְּאַרְעָא לְמִיעַל
עֲלָנָא, כְּאוֹרַח כָּל אַרְעָא.

יט,לב לָכֵה נְשָׁקָה אֶת-אָבִינוּ יְיָ,
וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ; וַנְּחִיָּה מֵאָבִינוּ,
זָרַע.

אִיתָא נְשָׁקִי יֵת אָבוּנָא חֲמָרָא,
וְנִשְׁכּוּב עִמִּיהָ; וַנְּקִיִּים מֵאָבוּנָא,
בְּנִין.

יט,לג וַתִּשְׁקִין אֶת-אָבִיהוֹן יְיָ,
בְּלִילָהּ הוּא; וַתְּבֹא הַבְּכִיָּרָה
וַתִּשְׁכַּב אֶת-אָבִיהָ, וְלֹא-יָדַע
בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָהּ.

וְאַשְׁקִיָּאָה יֵת אָבוּהוֹן חֲמָרָא,
בְּלִילָיָא הוּא; וְעֹאֲלַת רַבְתָּא
וְשִׁכִּיבַת עִם אָבוּהָא, וְלֹא יָדַע
בְּמִשְׁכְּבָהּ וּבְמִקּוּמָהּ.

יט,לד וַיְהִי, מִמַּחְרַת, וַתֹּאמֶר
הַבְּכִיָּרָה אֶל-הַצְּעִירָה, הוֹן-שִׁכְבְּתִי
אִמָּשׁ אֶת-אָבִי; נִשְׁקֵנוּ יְיָ גַם-
הַלִּילָהּ, וּבֹאִי שִׁכְבִי עִמּוֹ, וַנְּחִיָּה
מֵאָבִינוּ, זָרַע.

וַהֲוֹה, בְּיוֹמָא דְּבַתְרוּהִי, וְאַמְרַת
רַבְתָּא לְזַעֲיֶרְתָּא, הָא שִׁכִּיבַת
רַמְשֵׁי עִם אָבָא; נִשְׁקִינִיָּה חֲמָרָא
אַף בְּלִילָיָא, וְעוֹלֵי שִׁכּוּבֵי עִמִּיהָ,
וַנְּקִיִּים מֵאָבוּנָא, בְּנִין.

יט,לה וַתִּשְׁקִין גַּם בְּלִילָהּ הַהוּא,
אֶת-אָבִיהוֹן--יְיָ; וַתִּקַּם הַצְּעִירָה

וְאַשְׁקִיָּאָה אַף בְּלִילָיָא הַהוּא, יֵת
אָבוּהוֹן--חֲמָרָא; וְקַמַת זַעֲיֶרְתָּא

וּתְשָׁכֵב עִמוֹ, וְלֹא-יָדַע בְּשֹׁכְבָהּ
וּבְקִמָּהּ.

וּשְׁכִיבַת עִמִּיהָ, וְלֹא יָדַע
בְּמִשְׁכָּבָהּ וּבְמִקְיָמָהּ.

יט, לו וּתְהַרְיֶנָּה שְׁתֵּי בָנוֹת-לוֹט,
מֵאֲבִיהָן.

וְעַד־יָאָה תַרְתִּין בְּנֵת לוֹט,
מֵאֲבוּהוֹן.

יט, לו וּתְלַד הַבְּכִירָה בֶן, וּתִקְרָא
שְׁמוֹ מוֹאֵב: הוּא אָבִי-מוֹאֵב,
עַד-הַיּוֹם.

וַיִּלְדֹת רַבָּתָא בֶר, וּקְרַת שְׁמִיהָ
מוֹאֵב: הוּא אָבוּהוֹן דְּמוֹאֲבָאִי,
עַד יוֹמָא דִּין.

יט, לח וְהִצְעִירָה גַם-הוּא יְלָדָה בֶן,
וּתִקְרָא שְׁמוֹ בֶן-עַמִּי: הוּא אָבִי
בְּנֵי-עַמּוֹן, עַד-הַיּוֹם. {ס}

וַיִּצְעִירָתָא אַף הִיא יְלִידַת בֶר,
וּקְרַת שְׁמִיהָ בֶר עַמִּי: הוּא
אָבוּהוֹן דְּבְנֵי עַמּוֹן, עַד יוֹמָא
דִּין. {ס}

כ, א וַיִּסַּע מִשָּׁם אַבְרָהָם אֶרְצָה
הַנֶּגֶב, וַיֵּשֶׁב בֵּין-קַדְשׁ וּבֵין שׁוּר;
וַיֵּגֶר, בְּגֵרָר.

וַיִּטַּל מִתַּמּוֹן אַבְרָהָם לְאַרְעֵ
דְרוֹמָא, וַיִּתִּיב בֵּין רְקִס וּבֵין
חַגְרָא; וְאֶתְוֹתֵב, בְּגֵרָר.

כ, ב וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-שָׂרָה
אִשְׁתּוֹ, אַחְתִּי הוּא; וַיִּשְׁלַח,
אָבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ גֵּרָר, וַיִּקְחָ, אֶת-
שָׂרָה.

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם עַל שָׂרָה אֶתְתִּיהָ,
אֶחָת הִיא; וַיִּשְׁלַח, אָבִימֶלֶךְ
מֶלֶךְא דְגֵרָר, וּדְבַר, יַת שָׂרָה.

כ, ג וַיָּבֵא אֱלֹהִים אֶל-אָבִימֶלֶךְ,
בְּחִלּוֹם הַלְּיָלָה; וַיֹּאמֶר לוֹ, הֲנִדָּה
מִת עַל-הָאִשָּׁה אֲשֶׁר-לָקַחְתָּ,
וְהוּא, בְּעֵלְת בְּעַל.

וַיֹּאמֶר מִימַר מִן קָדָם יֵי לֹת
אָבִימֶלֶךְ, בְּחִלְמָא דְלִילָא; וַיֹּאמֶר
לִיהָ, הָאֵת מְאִית עַל עֵיסַק
אֶתְתָא דְדְבַרְתָּא, וְהִיא, אֶתְת
גְּבַר.

כ, ד וַאֲבִימֶלֶךְ, לֹא קָרַב אֵלֶיהָ;
וַיֹּאמֶר--אֲדָנִי, הֲגוֹי גַם-צַדִּיק
תִּהְרַג.

וַאֲבִימֶלֶךְ, לֹא קָרַיב לֹתָהּ;
וַיֹּאמֶר--יֵי, הָעַם אַף זָכָאִי
תִּקְטוּל.

כ, ה הֲלֹא הוּא אָמַר-לִי אַחְתִּי
הוּא, וְהִיא-גַם-הוּא אָמְרָה אַחִי

הֲלֹא הוּא אָמַר לִי אֶחָת הִיא,
וְהִיא אַף הִיא אָמְרַת אַחִי הוּא;

הוא ; בַּתֶּם-לְבָבִי וּבְנִקּוֹן כַּפֵּי,
עֲשִׂיתִי זֹאת.

בְּקִשְׁיִטּוֹת לִבִּי וּבְזָכָאוֹת יָדַי,
עֲבַדְתִּי דָא.

כז וַיֹּאמֶר אֱלֹוֵי הָאֱלֹהִים בְּחֹלָם,
גַּם אֲנֹכִי יָדַעְתִּי כִּי בַתֶּם-לְבָבְךָ
עֲשִׂיתָ זֹאת, וְאַחֲשֶׁךָ גַּם-אֲנֹכִי
אוֹתְךָ, מִחֲטוֹ-לִי ; עַל-כֵּן לֹא-
נִתְתִּידָּךְ, לְנֹגַע אֵלֶיךָ.

וַאֲמַר לִיה יְיָ בְּחֹלָמָא, אָף קִדְמִי
גְלִי אֲרִי בְּקִשְׁיִטּוֹת לְבָבְךָ עֲבַדְתָּ
דָּא, וּמְנַעִית אָף אֲנָא יְתָדְךָ,
מְלַמְחִטִּי קִדְמִי ; עַל כֵּן לֹא
שְׁבַקְתָּךְ, לְמַקְרַב לְוֹתְהָ.

כח וְעַתָּה, הֲשֵׁב אֶשֶׁת-הָאִישׁ כִּי-
נָבִיא הוּא, וַיִּתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, וְחִיָּה ;
וְאִם-אֵינְךָ מְשִׁיב--דַּע כִּי-מוֹת
תָּמוּת, אַתָּה וְכָל-אֲשֶׁר-לָךְ.

וּכְעַן, אֶתֵּיב אֶתְּךָ גְּבַרְא אֲרִי
נְבִיא הוּא, וַיִּצְלִי עֲלֶיךָ, וְתִיחִי ;
וְאִם לִיְתָדְךָ מְתִיב--דַּע אֲרִי מְמוֹת
תָּמוּת, אַתָּה וְכָל דְּלָךְ.

כט וַיִּשְׁכַּם אָבִימֶלֶךְ בַּבֹּקֶר,
וַיִּקְרָא לְכָל-עֲבָדָיו, וַיְדַבֵּר אֶת-
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, בְּאָזְנֵיהֶם ;
וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים, מְאֹד.

וַאֲקֻדִּים אָבִימֶלֶךְ בְּצַפְרָא, וַיִּקְרָא
לְכָל עֲבָדוֹהִי, וַיְמַלִּיל יֵת כָּל
פְּתֻגְמֵיָא הָאֵלִין, קִדְמֵיהוֹן ;
וַדְּחִילוּ גְּבַרְיָא, לְחַדָּא.

כט וַיִּקְרָא אָבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם,
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה-עֲשִׂיתָ לָנוּ וּמָה-
חָטַאתִי לָךְ, כִּי-הִבַּאתָ עָלַי וְעַל-
מְמַלְכְּתִי, חָטָאָה גְּדֹלָה : מַעֲשִׂים
אֲשֶׁר לֹא-יַעֲשׂוּ, עֲשִׂיתָ עִמָּדִי.

וַיִּקְרָא אָבִימֶלֶךְ לְאַבְרָהָם, וַאֲמַר
לִיה מָה עֲבַדְתָּ לָנוּ וּמָה חָטִיתָ
לָךְ, אֲרִי אֵיתִיתָא עָלַי וְעַל
מְלָכוֹתַי, חוּבָא רַבָּא : עוֹבְדִין
דְּלֹא כְּשָׂרִין לְאַתְעַבְדָּא, עֲבַדְתָּ
עִמִּי.

כי וַיֹּאמֶר אָבִימֶלֶךְ, אֵל-
אַבְרָהָם : מָה רָאִיתָ, כִּי עֲשִׂיתָ
אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה.

וַאֲמַר אָבִימֶלֶךְ, לְאַבְרָהָם : מָה
חֲזִיתָא, אֲרִי עֲבַדְתָּא יֵת פְּתֻגְמָא
הַדִּין.

כיא וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, כִּי אֶמְרָתִי
רַק אֵין-יִרְאֵת אֱלֹהִים, בְּמִקּוֹם
הַזֶּה ; וְהִרְגוּנִי, עַל-דְּבַר אִשְׁתִּי.

וַאֲמַר, אַבְרָהָם, אֲרִי אֶמְרִית
לְחוּד לִית דְּחִלְתָּא דִּינִי, בְּאַתְרָא
הַדִּין ; וַיִּקְטְלוּנִי, עַל עֵיסַק
אַתְתִּי.

כיג וגם-אִמְנָה, אַחְתִּי בֵּת-אָבִי
הוּא--אָדָּ, לֹא בֵּת-אִמִּי ; וַתְּהִי-
לִי, לְאִשָּׁה.

וּבְרַם בְּקִשְׁטָא, אַחְתִּי בֵּת אָבִיא
הִיא--בְּרַם, לֹא בֵּת אִמָּא ; וְהוּת
לִי, לְאִתּוּ.

כיד וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִתְעוּ אֹתִי,
אֱלֹהִים מִבֵּית אָבִי, וְאָמַר לָהּ, זֶה
חֲסִדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשִׂי עִמָּדִי : אֶל
כָּל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר נָבֹא שָׁמָּה,
אֲמַר־לִי אָחִי הוּא.

וְהוּהוּ כַּד טְעוּ עִמְמִיא בְּתַר עוּבְדֵי
יְדִיהוֹן, יָתִי קָרִיב יֵי לְדַחְלִתִּיהָ
מִבֵּית אָבִיא, וְאִמְרִית לָהּ, דָּא
טִיבוּתִיךָ דְּתַעְבְּדִין עִמִּי : לְכָל
אַתֵּר דְּנִהָךְ לְתַמּוֹן, אִימְרִי עָלַי
אָחִי הוּא.

כז וַיִּקַּח אֲבִימֶלֶךְ צֹאן וּבָקָר,
וְעֶבְדִים וְשֹׁפְחֹת, וַיִּתֵּן, לְאַבְרָהָם ;
וַיָּשָׁב לוֹ, אֵת שָׂרָה אִשְׁתּוֹ.

וּדְבַר אֲבִימֶלֶךְ עֹן וְתוֹרִין, וְעֶבְדִין
וְאִמְקוֹן, וַיְהִי, לְאַבְרָהָם ; וְאַתִּיב
לִיָּהּ, יָת שָׂרָה אִתְּתִיהָ.

כח וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ, הִנֵּה אֲרֻצִּי
לְפָנֶיךָ : בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ, שָׁב.

וְאָמַר אֲבִימֶלֶךְ, הָא אֲרַעִי
קִדְמָךְ : בְּדַתְקִין בְּעֵינֶךָ, תִּיב.

כט וּלְשָׂרָה אָמַר, הִנֵּה נִתְּתִי אֵלֶיךָ
כְּסָף לְאַחִיךָ--הִנֵּה הוּא-לְךָ כְּסוֹת
עֵינַיִם, לְכָל אֲשֶׁר אֶתְּךָ ; וְאֵת כָּל,
וְנִכְחַת.

וּלְשָׂרָה אָמַר, הָא יְהִבִּית אֵלֶיךָ
סְלַעִין דְּכְסָף לְאַחוּיִיךָ--הָא הוּא
לִיךָ כְּסוֹת דִּיקָר, חֲלָף דְּשִׁלְחִית
דְּבִרְתִּיךָ וַחֲזִית יָתִיךָ וְיָת כָּל
דְּעַמִּיךָ ; וְעַל כָּל מָא דְּאִמְרַתִּי,
אִתּוֹכְחַת.

לז וַיִּתְּפֹלֵל אַבְרָהָם, אֶל-
הָאֱלֹהִים ; וַיִּרְפָּא אֱלֹהִים אֶת-
אֲבִימֶלֶךְ וְאֶת-אִשְׁתּוֹ, וְאִמְהַתִּיו--
וַיִּלְדוּ.

וְצִלִּי אַבְרָהָם, קִדְם יֵי ; וְאִסִּי יֵי
יָת אֲבִימֶלֶךְ וְיָת אִתְּתִיהָ,
וְאִמְהַתִּיהָ--וְאִתְּרוּחוּ.

ארי מיחד אחד יֵי, בְּאִפִּי כָּל פֶּתַח
וּלְדָא לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ, עַל עֵיסַק
שָׂרָה, אִתְּת אַבְרָהָם. { ס }

כא כי-עָצַר עָצַר יְהוָה, בְּעַד כָּל-
רַחֵם לְבֵית אֲבִימֶלֶךְ, עַל-דְּבַר
שָׂרָה, אִשְׁת אַבְרָהָם. { ס }

כב וַיְהִי הוּא פִּקְד אֶת-שָׂרָה, כַּאֲשֶׁר

וַיֵּי דְכִיר יָת שָׂרָה, כְּמָא דְּאָמַר ;

אָמַר ; וַיַּעַשׂ יְהוָה לְשָׂרָה, כַּאֲשֶׁר דָּבַר.
וַעֲבַד יי לְשָׂרָה, כַּמָּא דְמַלְיָל.

כא,ב וַתִּהְיֶה וַתֵּלֶד שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּן, לְזִקְנָיו, לְמוֹעֵד, אֲשֶׁר-דָּבַר אֱתוֹ אֱלֹהִים.
וַעֲדִיאת וַיִּלְיֶדֶת שָׂרָה לְאַבְרָהָם בֶּר, לְסִיבְתוֹהִי, לְזִמְנָא, דְמַלְיָל יִתִּיה יי.

כא,ג וַיִּקְרָא אַבְרָהָם אֶת-שָׁם-בְּנוֹ הַנוֹלָד-לוֹ, אֲשֶׁר-יָלְדָה-לוֹ שָׂרָה--יֶצְחָק.
וַיִּקְרָא אַבְרָהָם יֵת שׁוֹם בְּרִיה דְאֶתְיִלִּיד לִיה, דִּילִיֶדֶת לִיה שָׂרָה--יֶצְחָק.

כא,ד וַיִּמָּל אַבְרָהָם אֶת-יֶצְחָק בְּנוֹ, בֶּן-שְׁמֹנֶת יָמִים, כַּאֲשֶׁר צָוָה אֱתוֹ, אֱלֹהִים.
וַיִּזְר אַבְרָהָם יֵת יֶצְחָק בְּרִיה, בֶּר תְּמַנְיָא יוֹמִין, כַּמָּא דְפִקִּיד יִתִּיה, יי.

כא,ה וַאֲבָרָהָם, בֶּן-מֵאֵת שָׁנָה, בְּהוֹלֵד לוֹ, אֵת יֶצְחָק בְּנוֹ.
וַאֲבָרָהָם, בֶּר מְאָה שָׁנִין, כִּד אֶתְיִלִּיד לִיה, יֵת יֶצְחָק בְּרִיה.

כא,ו וַתֹּאמֶר שָׂרָה--צָחֵק, עָשָׂה לִי אֱלֹהִים : כָּל-הַשְּׂמֵעַ, יֶצְחָק-לִי.
וַאֲמַרְת שָׂרָה--חֲדוּא, עֲבַד לִי יי : כָּל דְשָׂמַע, יַחֲדִי לִי.

כא,ז וַתֹּאמֶר, מִי מָלַל לְאַבְרָהָם, הַיְנִיקָה בְּנִים, שָׂרָה : כִּי-יָלְדָתִי בֶן, לְזִקְנָיו.
וַאֲמַרְת, מְהִימֹן דְאָמַר לְאַבְרָהָם וְקִיִּים, דְתוֹנִיק בְּנִין, שָׂרָה : אַרִי יִלְיֶדֶת בֶּר, לְסִיבְתוֹהִי.

כא,ח וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד, וַיִּגְמַל ; וַיַּעַשׂ אַבְרָהָם מִשְׁתָּה גָדוֹל, בְּיוֹם הַגְּמִל אֶת-יֶצְחָק.
וּרְבָא רְבָיָא, וַאֲתַחֲסִיל ; וַעֲבַד אַבְרָהָם מִשְׁתָּיָא רְבָא, בְּיוֹמָא דְאֶתַחֲסִיל יֶצְחָק.

כא,ט וַתֵּרָא שָׂרָה אֶת-בֶּן-הַגֵּר הַמְצֻרִית, אֲשֶׁר-יָלְדָה לְאַבְרָהָם--מִצְחָק.
וַחֲזַת שָׂרָה יֵת בֶּר הַגֵּר מְצֻרִיתָא, דִּילִיֶדֶת לְאַבְרָהָם--מְחִיִּיד.

כא,י וַתֹּאמֶר, לְאַבְרָהָם, גֵּרֶשׁ הָאִמָּה הַזֹּאת, וְאֶת-בְּנָה : כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן-הָאִמָּה הַזֹּאת, עִם-בְּנֵי
וַאֲמַרְת, לְאַבְרָהָם, תְּרִיד אִמְתָּא הָדָא, וְיֵת בְּרָה : אַרִי לָא יִירַת בֶּר אִמְתָּא הָדָא, עִם בְּרִי עִם

עם-יִצְחָק.

כא, יא וירע הדבר מאד, בעיני
אברהם, על, אודת בנו.

כא, יב ויאמר אלהים אל-אברהם,
אל-ירע בעיניך על-הנער ועל-
אמתך-- כל אשר תאמר אליך
שרה, שמע בקלה: כי ביצחק,
יקרא לך זרע.

כא, יג וגם את-בן-האמה, לגוי
אשימנו: כי זרעך, הוא.

כא, יד וישכם אברהם בבקר
ויקח-לחם וחמת מים ויתן אל-
הגר שם על-שכמה, ואת-הילד--
וישלחה; ותלך ותתע, במדבר
באר שבע.

כא, טו ויכלו המים, מן-החמת;
ותשלך את-הילד, תחת אחד
השיחים.

כא, טז ותלך ותשב לה מנגד,
הרחק כמטחי קשת, כי אמרה,
אל-אראה במות הילד; ותשב
מנגד, ותשא את-קלה ותבך.

כא, יז וישמע אלהים, את-קול
הנער, ויקרא מלאך אלהים אל-
הגר מן-השמים, ויאמר לה מה-
לך הגר; אל-תיראי, כי-שמע
אלהים אל-קול הנער באשר

יִצְחָק.

ובאיש פתגמא לחדא, בעיני
אברהם, על, עיסק בריה.

ואמר יי לאברהם, לא יבאש
בעינך על עולימא ועל אמתך--
כל דתימר לך שרה, קביל
מנה: ארי ביצחק, יתקרון לך
בנין.

ואף ית בר אמתא, לעמא
אשויניה: ארי ברך, הוא.

ואקדים אברהם בצפרא ונסיב
לחמא ורקבא דמיא ויהב להגר
שוי על כתפה, וית רביא--
ושלחה; ואזלת וטעת, במדבר
באר שבע.

ושלימו מיא, מן רקבא; ורמת
ית רביא, תחות חד מן אילנא.

ואזלת ויתיבת לה מקביל,
ארחיקת כמיגד בקשתא, ארי
אמרת, לא אחזי במותיה
דרביא; ויתיבת מקביל, וארימת
ית קלה ובכת.

ושמיע קדם יי, ית קליה דרביא,
ויקרא מלאכא דיי להגר מן
שמיא, ואמר לה מא ליד הגר;
לא תדחליו, ארי שמיע קדם יי
קליה דרביא באתר דהוא תמן.

הוא-שם.

כא, יח קומי שאי את-הנער,
והחזיקי את-ידך בו: כי-לגוי
גדול, אשימנו.

קומי טולי ית רבא, ואתקיפי
ית ידיך ביה: ארי לעם סגי,
אשויניה.

כא, יט ויפקח אלהים את-עיניה,
ותרא באר מים; ותלך ותמלא
את-החמת, מים, ותשק, את-
הנער.

וגלא יי ית עינהא, וחזת בירא
דמיא; ואזלת ומלת ית רקבא,
מיא, ואשקיא, ית רבא.

כא, כ ויהי אלהים את-הנער,
ויגדל; וישב, במדבר, ויהי, רבה
קשת.

והוה מימרא דיי בסעדיה
דרבא, ורבא; ויתיב, במדברא,
והוה, רבי קשתא.

כא, כא וישב, במדבר פארן;
ותקח-לו אמו אשה, מארץ
מצרים. {פ}

ויתיב, במדברא דפארן; ונסיבת
ליה אמיה אתתא, מארעא
דמצרים. {פ}

כא, כב ויהי, בעת ההוא, ויאמר
אבימלך ופיכל שר-צבאו, אל-
אברהם לאמר: אלהים עמך,
בכל אשר-אתה עשה.

והוה, בעדנא ההוא, ואמר
אבימלך ופיכול רב חיליה,
לאברהם למימר: מימרא דיי
בסעדך, בכל דאת עביד.

כא, כג ועתה, השבעה לי באלהים
הנה, אם-תשקר לי, ולניני
ולנכדי; פחסד אשר-עשיתי עמך,
תעשה עמדי, ועם-הארץ, אשר-
גרתה בה.

וכען, קיים לי במימרא דיי הקא,
דלא תשקר בי, ובברי ובבר ברי;
כטיבותא דעבדית עמך, תעביד
עמי, ועם ארעא, דאתותבת בה.

כא, כד ויאמר, אברהם, אנכי,
אשבע.

ואמר, אברהם, אנא, אקיים.

כא, כה והוכח אברהם, את-
אבימלך, על-אדות באר המים,
אשר גזלו עבדי אבימלך.

ואוכח אברהם, ית אבימלך, על
עיסק בירא דמיא, דאנסו עבדי
אבימלך.

כא,כו וַיֹּאמֶר אַבְיִמְלֶךְ--לֹא יִדְעֵתִי,
מִי עָשָׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְגַם-
אֶתְּהָ לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, וְגַם אֲנֹכִי לֹא
שָׁמַעְתִּי--בְּלִתִּי הַיּוֹם.

כא,כז וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר,
וַיִּתֵּן לְאַבְיִמְלֶךְ; וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם,
בְּרִית.

כא,כח וַיֵּצֵב אַבְרָהָם, אֶת-שֶׁבַע
כַּבְּשֹׁת הַצֹּאן--לְבַדָּהּן.

כא,כט וַיֹּאמֶר אַבְיִמְלֶךְ, אֶל-
אַבְרָהָם: מָה הִנֵּה, שֶׁבַע כַּבְּשֹׁת
הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ, לְבַדָּנָה.

כא,ל וַיֹּאמֶר--כִּי אֶת-שֶׁבַע כַּבְּשֹׁת,
תִּקַּח מִיָּדַי: בְּעִבּוֹר תִּהְיֶה-לִּי
לְעֵדָה, כִּי חִפְרְתִי אֶת-הַבְּאֵר
הַזֹּאת.

כא,לא עַל-כֵּן, קָרָא לַמָּקוֹם הַהוּא--
בְּאֵר שֶׁבַע: כִּי שָׁם נִשְׁבְּעוּ,
שְׁנֵיהֶם.

כא,לב וַיִּכְרְתוּ בְרִית, בְּבְאֵר שֶׁבַע;
וַיָּקָם אַבְיִמְלֶךְ, וּפִיכַל שֹׁר-צָבָאוּ,
וַיָּשָׁבוּ, אֶל-אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים.

כא,לג וַיִּטַּע אֲשֶׁל, בְּבְאֵר שֶׁבַע;
וַיִּקְרָא-שָׁם--בְּשֵׁם יְהוָה, אֵל
עוֹלָם.

כא,לד וַיִּגַּר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים, יָמִים רַבִּים. {פ}

וַאֲמַר אַבְיִמְלֶךְ--לֹא יִדְעֵתִי, מֵאֵן
עָבַד יָת פְּתִגְמָא הַדִּין; וְאִף אֶת
לֹא חִוִּית לִי, וְאִף אֲנָא לֹא
שָׁמַעִית--אַלְהִין יוֹמָא דִּין.

וַיְדַבֵּר אַבְרָהָם עִן וְתוֹרִין, וַיִּהַב
לְאַבְיִמְלֶךְ; וַיְגַזְרוּ תְרוּיָהוֹן, קָיָם.

וַאֲקִיָם אַבְרָהָם, יָת שֶׁבַע חֲרָפִין
דְּעִן--בְּלַחֲוִדִיָהוֹן.

וַאֲמַר אַבְיִמְלֶךְ, לְאַבְרָהָם: מָה
אֲנִין, שֶׁבַע חֲרָפִין אֵלִין,
דְּאֲקִימְתָא, בְּלַחֲוִדִיָהוֹן.

וַאֲמַר--אַרִי יָת שֶׁבַע חֲרָפִין,
תִּקְבִּיל מִן יָדִי: בְּדִיל דְתִהִי לִי
לְסָהָדוּ, אַרִי חִפְרִית יָת בִּירָא
הַדִּין.

עַל כֵּין, קָרָא לְאַתְרָא הַהוּא--
בְּאֵר שֶׁבַע: אַרִי תַמָּן קִיִּימוּ,
תְרוּיָהוֹן.

וַיְגַזְרוּ קָיָם, בְּבְאֵר שֶׁבַע; וְקָם
אַבְיִמְלֶךְ, וּפִיכֹל רַב חִילִיָה,
וְתָבוּ, לְאֶרֶע פְּלִשְׁתָּאִי.

וַיֵּצֵב נְצָבָא, בְּבְאֵר שֶׁבַע; וְצָלִי
תַמָּן--בְּשֵׁמָא דִּינִי, אֵלֶּה עֲלִמָא.

וְאִתּוֹתֵב אַבְרָהָם בְּאֶרֶע פְּלִשְׁתָּאִי,
יּוֹמִין סְגִיאִין. {פ}

כב, ויהי, אחר הדברים האלה,
והאֵלֵהִים, נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם;
וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר
הַנְּנִי.

והוה, בְּתֵר פְּתִגְמִיָּא הָאֵלִין, וַיִּי,
נְסִי יֵת אַבְרָהָם; וַאֲמַר לִיה,
אַבְרָהָם וַאֲמַר הָאֲנָא.

כב, וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶדְךָ אֶת-
יְחִידֶךָ אֲשֶׁר-אֶהְבֶּתְךָ, אֶת-יִצְחָק,
וְלֶדְדְךָ, אֶל-אַרְצַי הַמִּרְיָה;
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם, לְעֹלָה, עַל אֶחָד
הַהָרִים, אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ.

וַאֲמַר דְּבַר כְּעֹן יֵת בְּרַדְךָ יֵת יְחִידֶךָ
דְּרַחֲמִיתָא, יֵת יִצְחָק, וַאֲיִזִּיל לְךָ,
לְאַרְע פְּלַחְנָא; וַאֲסִיקְהִי קִדְמִי
תַּמָּן, לְעֹלְתָא, עַל חַד מִן טוּרֵיָא,
דְּאִימַר לְךָ.

כב, וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר,
וַיַּחְבֹּשׁ אֶת-חַמְרוֹ, וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי
נְעָרָיו אִתּוֹ, וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ;
וַיִּבְקַע, עֵצִי עֹלָה, וַיִּקֶּם וַיִּלְדֶּךָ, אֶל-
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֵלֵהִים.

וַאֲקִדִּים אַבְרָהָם בְּצַפְרָא, וְזָרִיז
יֵת חַמְרִיָּה, וְדְבַר יֵת תַּרְיִן
עוֹלִימוֹהִי עִמִּיהִ, וְיֵת יִצְחָק
בְּרִיָּה; וְצַלַח, אָעִי לְעֹלְתָא, וְקָם
וַאֲזַל, לְאַתְרָא דְּאִמַר לִיה יִי.

כב, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַמָּקוֹם--
מֵרַחֵק.

בַּיּוֹמָא תְּלִיתָאָה, וַיִּזְקֹף אַבְרָהָם
יֵת עֵינֹוהִי וַחֲזָא יֵת אַתְרָא--
מֵרַחִיק.

כב, וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו,
שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עִם-הַחֲמוֹר, וְאֲנִי
וְהַנְּעַר, נִלְכָּה עַד-כֹּה; וְנִשְׁתַּחֲוֶה,
וְנִשְׁוֹבָה אֵלֵיכֶם.

וַאֲמַר אַבְרָהָם לְעוֹלִימוֹהִי,
אוֹרִיכוּ לָכוֹן הֲכֹא עִם חַמְרָא,
וַאֲנָא וְעוֹלִימָא, נִתְמַטִּי עַד כָּא;
וְנִסְגוּד, וְנִתּוּב לְוִתְכוּן.

כב, וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-עֵצֵי הָעֹלָה,
וַיִּשֶׂם עַל-יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּקַּח בְּיָדוֹ,
אֶת-הָאֵשׁ וְאֶת-הַמַּאֲכָלֹת; וַיִּלְכוּ
שְׁנֵיהֶם, יַחְדָּו.

וַנְּסִיב אַבְרָהָם יֵת אָעִי דְּעֹלְתָא,
וְשׁוּי עַל יִצְחָק בְּרִיָּה, וְנְסִיב
בְּיָדִיהִ, יֵת אִישְׁתָּא וְיֵת סַכִּינָא;
וַאֲזַלו תְּרוּוִיהוֹן, כְּחַדָּא.

כב, וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל-אַבְרָהָם
אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר, הַנְּנִי
בְּנִי; וַיֹּאמֶר, הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים,
וְאֵיָה הַשָּׂה, לְעֹלָה.

וַאֲמַר יִצְחָק לְאַבְרָהָם אָבוּהִי,
וַאֲמַר אָבִא, וַאֲמַר, הָאֲנָא בְּרִי;
וַאֲמַר, הָא אִישְׁתָּא וְאָעִיָא, וְאִן
אָמְרָא, לְעֹלְתָא.

כב, ויאמר, אברהם, אלהים
יראה-לו השעה לעלה, בני; וילכו
שניהם, יחדו.

ואמר, אברהם, קדם יי גלי
אמרא לעלתא, ברי; ואזלו
תרויהון, פחדא.

כב,ט ויבאו, אל-המקום אשר
אמר-לו האלהים, ויבן שם
אברהם את-המזבח, ויערף את-
העצים; ויעקד, את-יצחק בנו,
וישם אתו על-המזבח, ממעל
לעצים.

ואתו, לאתרא דאמר ליה יי,
ויבנא תמן אברהם ית מדבחא,
וסדר ית אעיא; ועקד, ית יצחק
בריה, ושוי יתיה על מדבחא,
עיל מן אעיא.

כב,י וישלח אברהם את-ידו,
ויקח את-המאכלת, לשחט, את-
בנו.

ואושיט אברהם ית ידיה, ונסיב
ית ספינא, למכס, ית בריה.

כב,יא ויקרא אליו מלאך יהוה,
מן-השמים, ויאמר, אברהם
אברהם; ויאמר, הנני.

ויקרא ליה מלאכא די, מן
שמיא, ואמר, אברהם אברהם;
ואמר, האנא.

כב,יב ויאמר, אל-תשלח ידך אל-
הנער, ואל-תעש לו, מאומה: כי
עתה ידעת, כי-ירא אלהים
אתה, ולא חשכת את-בנדך את-
יחידך, ממני.

ואמר, לא תושיט ידך בעולימא,
ולא תעביד ליה, מדעם: ארי
כען ידענא, ארי דחלא די אית,
ולא מנעתא ית ברך ית יחידך,
מני.

כב,יג וישא אברהם את-עיניו,
וירא והנה-איל, אחר, נאחז
בסבך בקרניו; וילך אברהם
ויקח את-האיל, ויעלהו לעלה
תחת בנו.

ויקף אברהם ית עינוהי, בתר
אליו, וחזא והא דכרא, אחיד
באילנא בקרנוהי; ואזל אברהם
ונסיב ית דכרא, ואסקיה לעלתא
חלף בריה.

כב,יד ויקרא אברהם שם-המקום
ההוא, יהוה יראה, אשר יאמר
היום, בהר יהוה יראה.

ופלח וצלי אברהם תמן באתרא
ההוא, אמר קדם יי הכא יהון
פלחין דריא, בכין יתאמר ביומא
הדיו, בטורא הדיו אברהם קדם

יִּ פֶלַח.

וּקְרָא מְלֹאכָא דִּיִּי, לְאַבְרָהָם,
תַּנְיִנוּת, מִן שְׁמַיָא.

וְאָמַר, בְּמִימְרֵי קַיִימִית אָמַר
יִּי: אַרְי, חֲלָף דְּעַבְדְּתָא יְת
פְּתַגְמָא הַדִּין, וְלֹא מְנַעְתָּא, יְת
בְּרַךְ יְת יַחֲדָד.

אַרְי בְּרַכָּא אַבְרָכְנָד, וְאַסְגָּא
אַסְגִּי יְת בְּנָדָד כְּכֹכְבֵי שְׁמַיָא,
וְכַחֲלָא, דְּעַל כִּיף יַמָּא; וְיִירְתוּן
בְּנָדָד, יְת קַרוּי סְנַאיָהוּן.

וְיַתְבָּרְכוּן בְּדִיל בְּנָדָד, כֹּל עַמְמֵי
אַרְעָא, חֲלָף, דְּקַבִּילְתָּא לְמִימְרֵי.

וְתַב אַבְרָהָם לְוֹת עוֹלִימוֹהִי,
וְקָמוּ וְאַזְלוּ כְּחָדָא לְבָאָר שְׁבַע;
וְיַתִּיב אַבְרָהָם, בְּבָאָר שְׁבַע. {פ}

וְהוֹה, בְּתַר פְּתַגְמֵיָא הָאֵלִין,
וְאַתְחִוָּא לְאַבְרָהָם, לְמִימְרֵי: הָא
יְלִידַת מְלָכָה אַף הִיא, בְּנִין--
לְנַחֲוֹר אַחִידָד.

יְת עוֹץ בְּכַרְיָה, וְיְת בּוּז אַחִוְהִי,
וְיְת קַמוּאַל, אַבוּהִי דְאַרְס.

וְיְת כְּשֵׁד וְיְת חֲזוּ, וְיְת פְּלִדְשׁ וְיְת
יְדִלְף, וְיְת, בְּתוּאַל.

וּבְתוּאַל, אוֹלִיד יְת רְבָקָה;
תְּמַנְיָא אֵלִין יְלִידַת מְלָכָה, לְנַחֲוֹר
אַחִוְהִי דְאַבְרָהָם.

כב,טו ויקרא מלאך יהוה, אל-
אברהם, שנית, מן-השמים.

כב,טז ויאמר, בי נשבעתי נא-
יהוה: כי, יען אשר עשית את-
הדבר הזה, ולא חשכת, את-בנד
את-יחידד.

כב,יז כי-ברך אברכד, והרבה
ארבה את-זרעך ככוכבי השמים,
וכחול, אשר על-שפת הים; וירש
זרעך, את שער איביו.

כב,יח והתברכו בזרעך, כל גויי
הארץ, יקב, אשר שמעת בקלי.

כב,יט וישב אברהם אל-נעריו,
ויקמו וילכו יחדו אל-באר שבע;
וישב אברהם, בבאר שבע. {פ}

כב,כ ויהי, אחרי הדברים האלה,
ויגד לאברהם, לאמר: הנה
ילדה מלכה גם-הוא, בנים--
לנחור אחידד.

כב,כא את-עוץ בכרו, ואת-בוז
אחיו, ואת-קמואל, אבי ארס.

כב,כב ואת-כשד ואת-חזו, ואת-
פלדש ואת-ידלף, ואת, בתואל.

כב,כג ובתואל, ילד את-רבקה;
שמנה אלה ילדה מלכה, לנחור
אחי אברהם.

וּלְחִינְתִּיהָ, וּשְׁמָהּ רְאוּמָה ;
וַיִּלְיֵד אֶף הִיא יָת טַבַּח וְיָת
גַּחַם, וְיָת פִּתְחָשׁ וְיָת מַעְכָּה. {פ}

כב,כד וּפִילְגָשׁוּ, וּשְׁמָהּ רְאוּמָה ;
וַיִּתְּלַד גַּם-הוּא אֶת-טַבַּח וְאֶת-
גַּחַם, וְאֶת-פִּתְחָשׁ וְאֶת-
מַעְכָּה. {פ}